

Dyrektywa EIA jako model dla OOS w Europie Wschodniej

Andrij Andruszewicz, centrum zasobów i analiz „Społeczeństwo i środowisko”

Konferencja ELNI_EIA – Wrocław 2013 r.

Plan prezentacji

(I) Dyrektywa EIA: Pomiędzy modelem a listą kontrolną

- Wprowadza niektóre kluczowe elementy procesu OOS jako obowiązkowe (preselekcja, ustalenie zakresu itd.)
- Brak jasności w pewnych kwestiach, w tym również kluczowych pojęciach (właściwe władze, treść sprawozdania z OOS, ramy czasowe itd.)
- Nie jest jak kamienna tablica, ponieważ jest dokumentem prawnym (podelegającym orzecznictwu ETS, poprawkom itd.)

(II) Sytuacja w Europie Wschodniej

- Powszechnie i błędnie uogólnianie jako państwa „OOS”
- Równowaga pomiędzy statycznością a interesem prywatnym (w tym konflikt interesów vs. korupcja)
- Brak zarządzania, rządy prawa prowadzące do "sztywnych" ram regulacyjnych

(III) Wykorzystanie dyrektywy EIA jako modelu

- Należy uwzględnić OOS jako kluczową korzyść
- Wprowadzenie systemów OOS jako takich (w porównaniu do modeli konwergencji) ujawnia słabości
- Brak uczestnictwa w procesach UE zmniejsza skuteczność dyrektywy EIA w Europie Wschodniej (zapóźnienia)

(IV) Główne wnioski i zalecenia

- Proponowane poprawki do dyrektywy OOS zwiększą jej skuteczność jako modelu OOS w Europie Wschodniej
- Poziom skuteczności wykorzystania dyrektywy OOS jako modelu zależy od sytuacji i celów państwa
- wykorzystanie dyrektywy OOS jako modelu nie przyjmie formy „transferu przestarzałej technologii”